

Jász/alán amulett 4.

Fel-fel bukkannak az ősi jász jelek, -jelképek, a szájhagyományozott ősemlékezet képbe merevedett alakjai.

Alán amulett Föld hieroglifával

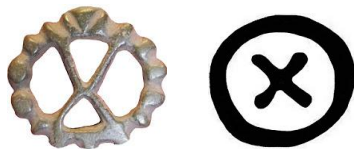
Az 1. ábrán látható alán amulett készítője nem a természethűségre, hanem a szent jel használatára törekedett, ezért az antropomorf alak törzse helyére egy Föld hieroglifát tett.

E Föld jel egy ligatúra. Egyik eleme a kör, ami a horizontot, vagy a Napot is jelölheti. A fogazottsága lépcsőre is utalhat.

A ligatúra másik eleme az X alakú Bél hieroglifa, az Éden négy szent folyójának térképe. Ezek a folyók a teremtő erőt, az élet lehetőségét és az isteni rendet viszik szét a világ tájaira. Bél az isteni triász fiúistene. A hímtag azt jelzi, hogy ő a nép ősatya (a magyar krónikákban fennmaradt magyar mitológia Nimródja).

1. ábra. Alán amulett Föld hieroglifával

2. ábra. Az alán Föld jel és a székely írás "f" (Föld) jele

3. ábra. Az alán Bél jel és a székely írás "b" (Bél) betűje

Varga Géza
írástörténész

A „Tűnt léptek nyomdokán” (www.Jász-ság.hu) összeállítás több írásában jelennek meg ősi jász hangbéli megnyilvánulások/megnyilatkozások, melyek nemegyszer képekben is rögzültek a századok során.

Az is egy ligatúra (ikerbetű) O-ban az M.

A Bizalmas Tanításon nyugvó MINDEN-tudat két alapvető „eleme” az EGY Isten, Aki a MINDEN, valamint mindenek lényege -egy-egy- LÉL.

Az Isteni teljesség legtökéletesebb -képi- ábrázolása a „○”, miként a lél a „•”. A jász ősiség számára Isten (e) „világi” megfelelője a NAP, míg a mindenek lényegalkotói a lél(ek) az Isteni szikra, élet-, lélek-, vagy erőny-szikra: ✕

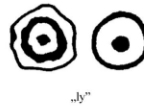
Az alán amulettben megformált „Bél” jelentés(t)-hordozó X megfelel(tethető) annak a belső lényegnek, ami az Isteni parány.

Mindez nem idegen a „Föld” hieroglifa értelmezéstől, hisz Nap-rendszerük lényeg-alkotója a NAP-a Maga LéL-je köré „tömörülve”- a Földi lét életetője, ahogy a Föld (miként semmi !) nem ment (es) lényegalkotótól.

Borzák Balarám Béla

Varga Géza jegyzete:

„...A székely írás jelei eredetileg a kőkori ősvallás céljait szolgálták, jellemzően az isten (istenek) neveit és jelzőit rögzítő szójelek voltak.

„ly”

A székely írás "ly" betűjének sumer megfelelője azt jelenti, hogy "kút, forrás", az egyiptomi és a kínai pedig azt, hogy "Nap, napisten". Mivel Kőhalmi Katalin szibériai kutatásaiból tudjuk, hogy eleink a Napot egyúttal az életfolyó forrásának is tekintették, nyilvánvaló, hogy a jel egyszerre jelenthetett Napot, napistent, valamint kutat és forrást.

Az akrofónia szabályai szerint a székely "ly" egy olyan szó jeléből keletkezett, amelyik "ly"-vel kezdődött. A magyar nyelvben ez a lyuk szó, aminek a jelentése a sumer "kút, forrás"-hoz is közel áll...

...A hun, avar és honfoglaló emlékekről elolvasható hieroglifikus szövegekben a jel előfordul és a Lyukó (Isten) szó illik a szöveg olvasatába...